

ser saa silde, at man ikke der oppe havde Lejlighed til at tage dem under Overvejelse. Jeg finder det rigtigt, at man nu her tager disse Andragender under Overvejelse. Vi har faaet omdelt et Andragende fra Konfiturehandlerne, som stiller denne Sag i en noget anden Belysning end den, hvori man har set den oppe i det høje Landsting, og allerede af den Grund mener jeg, det kan være nødvendigt, at Lovforslaget her bliver gjort til Genstand for en kort Udvalgsbehandling. Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt fremsætte indgaaende Udtalelser om Konfiturehandl-Spørgsmaalet. Det forekommer mig, at denne Sag kan ses fra to Sider. Saa længe man giver de handlende, der forhandler Mandfolkenes Tobak og Cigarer, en Særstilling, saa længe kunde der maaske ogsaa være nogen Anledning til at give dem, der forhandler de søde Sager, som Kvinder og Børn vil have, en Særstilling. Jeg nævner blot dette uden dermed at ville komme dybere ind paa en Drøftelse af Spørgsmaalet.

Chr. Hansen: Saa vidt jeg har forstaaet de Forhandlinger, der om det foreliggende Lovforslag har været førte i det andet høje Ting, var man indenfor Handelsorganisationerne vel tilfreds med det af Regeringen fremsatte Lovforslag, og jeg tror derfor, at hvis Landstinget havde vedtaget Lovforslaget i dets oprindelige Skikkelse, havde man været fri for Angreb derpaa fra nogen Side. Landstinget har imidlertid indført nogle Ændringer, og særlig har dets Ændring af § 1 vakt Modstand, hvad vi kan se af det Andragende fra Konfekthandlerne, vi har faaet tilstillet. Det er rigtigt, som Ministeren har gjort gældende, at disse handlende har haft Ret til at holde aabent lige saa længe som Konditorerne, men ved Ministeriets Bekendtgørelse af 8. Februar i Aar blev de beordret til at lukke Kl. 6. Konfekthandlerne gør gældende, at i det Øjeblik Lovforslaget bliver vedtaget i den foreliggende Form, vil deres Forretninger blive fuldstændig ødelagt, fordi de har deres bedste Handel fra Kl. 5 til 8 om Aftenen, den Tid, i hvilken Arbejdere, Haandværkere, handlende og Kontorfolk kommer hjem, og Folk gaar i Teatret. Vor Handel i disse Timer er saa stor, siger de, at det er paa den, vor Eksistens beror, og naar vi nu bliver beordret til at lukke saa tidligt, driver man Handelen fra os over til Konditorerne. Dette mener disse Mennesker naturligvis er urigtigt, og alle-

rede den 12. Marts fremkom der da ogsaa en ny ministeriel Bekendtgørelse, hvori det bestemmes, at Konditorerne ikke maa sælge nogen af de Varer, som Konfekturhandlerne forhandler, i den Tid disse ikke maa holde aabent. Paa dette Grundlag har ogsaa Ministeren udarbejdet sit Lovforslag, men Landstinget har til § 1 føjet Linien „medmindre Forretningens Hovedvirksomhed er Tilvirkning af Brød eller Kager“, og dermed har man fuldstændig taget Grundlaget bort fra det, der oprindeligt var Meningen med Paragraffen.

Disse Mennesker oplyser, at der er omtrent 500 Forretninger her i København, samt at de 95 pCt. af disse drives selvstændigt af forskellige Damer og Herrer, medens Resten er Fabrikanternes Udsalgssteder. Jeg synes, at der er sket dem nogen Uret, thi enten burde man have givet dem Ret til at holde aabent i Lighed med Konditorerne, eller ogsaa burde det, da man havde beordret dem til at lukke Kl. 6 i Lighed med Detailhandlerne, være forblevet derved. Men naar man gaar fra det ene til det andet, ved disse Mennesker ikke, hvor de er henne: i Dag skal de lukke Kl. 6, om kort Tid maaske faar de Lov til at holde aabent til Kl. 8. Jeg er derfor enig med den forrige Taler i, at der vistnok er Grund til at tage Lovforslaget til en kort Behandling i et Udvalg og se, om man ikke kan komme bort fra dette. I Stedet for den Bestemmelse, der staar i Lovforslaget, var jeg mere stemt for at give dem Ret til at holde aabent, altsaa indsætte i Lovforslaget: Konditor- og Konfekturforretninger. Vi har her den samme Modsætning, som vi tidligere under Behandlingen af Lukkeloven havde mellem Bagerne og Konditorerne. Da sagde Bagerne: Naar Konditorerne skal have Lov til at holde aabent, maa ogsaa vi have Lov dertil, da vor Handel ellers gaar over til Konditorerne. Jeg hører til dem, der mener, at naar en Forretning har Lov til at holde aabent, bør den have Lov til at sælge saavel inde som ud af Huset. Jeg er imod det Posekigeri, at der skal kiges efter, om nu ikke en Mand sælger noget, han ikke har Lov til at sælge, saa der kan idømmes ham en Mulkt.

Endelig vil jeg bemærke, at Ministerens Bekendtgørelse og ligeledes Lovforslaget tilsigter at spare paa vort Lys, men jeg har lagt Mærke til — ikke eet Sted, men mange Steder og mange Gange — at efter Butikkernes Lukning Kl. 6 kan der udmærket brændes Lys i Butikkerne baade til Kl. 8, 9 og 10. Men saa synes jeg,